

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 02/ສພຊ
ວຽງຈັນ, ວັນທີ 8 ເມສາ 2000

ມະຕິຕົກລົງ

**ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດແຫ່ງ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ**

ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງບົກ

- ອີງຕາມມາດຕາ 40 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ມາດຕາ 3 ຂໍ້ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;
- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 08/ນຍ, ລົງວັນທີ 17 ມີນາ 2000.

ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຈະລາຈອນທາງບົກ ໃນກອງປະຊຸມສະໄຫມສາມັນເທື່ອທີ 5 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດທີ IV, ໃນວາລະປະຊຸມຕອນປ່າຍຂອງວັນທີ 7 ເມສາ 2000.

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1: ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງບົກດ້ວຍຄະແນນສຽງສ່ວນຫຼາຍເຫັນດີ.

ມາດຕາ 2: ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
ສະຫມານ ວິຍະເກດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ເລກທີ 12 ສປປ

ລັດຖະດຳລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດ ໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງບົກ

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ຫມວດທີ່ V, ມາດຕາ 53, ຂໍ້ 1,
- ອີງຕາມມະຕິຕົກລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ເມສາ 2000 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງບົກ.
- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 06/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 17 ເມສາ 2000.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ.

ມາດຕາ 1: ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຈະລາຈອນທາງບົກ.

ມາດຕາ 2: ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 22 ພຶດສະພາ 2000

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ຄຳໄຕ ສີພັນດອນ.

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 02/ສພຊ
ວຽງຈັນ, ວັນທີ 8 ເມສາ 2000

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ການຈະລາຈອນທາງບົກ

ຫມວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຫນ້າທີ່ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງບົກ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງບົກ ມີຫນ້າທີ່ກຳນົດຫລັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນທາງບົກ ເພື່ອອຳນວຍຄວບຄຸມການເຄື່ອນໄຫວໄປ-ມາຂອງຄົນ ແລະ ການນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະຊະນິດຕ່າງໆ ຕາມເສັ້ນທາງ ຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງທາງບົກໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ, ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ, ບູລະນະເສັ້ນທາງ, ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ໃນການຕິດຕໍ່ກັບສາກົນ.

ມາດຕາ 2. ນິຍາມຄຳສັບ

1. “ການຈະລາຈອນທາງບົກ” ແມ່ນການສັນຈອນໄປ-ມາຂອງຄົນ ຫລື ການນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະຊະນິດຕ່າງໆ ຕາມເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງທາງບົກຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.

2. “ກົດລະບຽບການຈະລາຈອນ” ແມ່ນລະບຽບການລະອຽດທີ່ບັງຄັບໃຫ້ຜູ້ສັນຈອນໄປ-ມາຕາມເສັ້ນທາງປະຕິບັດຕາມຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

3. “ລະບົບສັນຍານການຈະລາຈອນ” ແມ່ນປ້າຍການຈະລາຈອນ, ການສັນຍານຈະລາຈອນ, ເຄື່ອງໝາຍການຈະລາຈອນ.

- “ປ້າຍການຈະລາຈອນ” ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍຊີ້ບອກ ການປະຕິບັດລະບຽບການຈະລາຈອນຕາມເສັ້ນທາງ.

- “ການສັນຍານຈະລາຈອນ” ແມ່ນການຊີ້ບອກລະບຽບການຈະລາຈອນຕາມເສັ້ນທາງດ້ວຍແສງ, ສີ, ສຽງ, ຄົນ ຫລື ທຸ່ນຈຳລອງ.

- “ເຄື່ອງໝາຍການຈະລາຈອນ” ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆທີ່ຕິດຕັ້ງ, ຂີດ, ຊຽນ, ແຕ້ມໄວ້ຕາມໜ້າທາງ, ບ່າທາງ, ແຄມທາງ, ເທິງທາງ ເພື່ອເຕືອນ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຈະລາຈອນ.

ມາດຕາ 3. ການສົ່ງເສີມການພັດທະນາລະບົບການຈະລາຈອນທາງບົກ

ລັດສົ່ງເສີມໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດປະກອບສ່ວນໃນການພັດທະນາ, ການກໍ່ສ້າງ, ການບູລະນະ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາລະບົບການຈະລາຈອນທາງບົກດ້ວຍນະໂຍບາຍທີ່ເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 4. ພັນທະຂອງຜູ້ສັນຈອນ

ພົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ຄົນຕ່າງປະເທດທຸກຄົນ ທີ່ສັນຈອນໄປມາຕາມເສັ້ນທາງຢູ່ໃນດິນແດນ ສ ປປ ລາວ ຕ້ອງເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງບົກ, ກົດລະບຽບການຈະລາຈອນຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ມີພັນທະປະກອບສ່ວນ ໃນການປົກປັກຮັກສາບູລະນະເສັ້ນທາງ.

ໝວດທີ II

ລະບຽບການຈະລາຈອນຕາມເສັ້ນທາງ

ມາດຕາ 5. ລະບຽບການທົ່ວໄປ

ການຈະລາຈອນຕາມເສັ້ນທາງໃນ ສ ປປ ລາວ ແມ່ນໃຫ້ໃຊ້ກຳໜົດ. ຜູ້ນຳໃຊ້ເສັ້ນທາງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຈະລາຈອນທາງບົກ ແລະ ກົດລະບຽບການຈະລາຈອນຢ່າງເຂັ້ມງວດ. ຫ້າມບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງສ້າງສິ່ງກົດຂວາງ ຫລື ສິ່ງທີ່ອາດຈະພາໃຫ້ເກີດອຸປະຕິເຫດ, ທຳລາຍຊັບສົມບັດ ສາທາລະນະ ຫລື ລະບົບສັນຍານການຈະລາຈອນຕ່າງໆ ຕາມເສັ້ນທາງ.

ລະບຽບການຈະລາຈອນຕາມເສັ້ນທາງ ຕ້ອງໄດ້ຈັດເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນໃນແຕ່ລະຊັ້ນຮຽນຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 6. ເຈາໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ

ເຈາໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນຕາມເສັ້ນທາງປະກອບດ້ວຍ:

1. ຕຳຫລວດທາງຫລວງ ຊຶ່ງມີໜ້າທີ່ກວດກາການຂົນສົ່ງທາງບົກຕາມເສັ້ນທາງຫລວງ;
2. ຕຳຫລວດຈະລາຈອນ ຊຶ່ງມີໜ້າທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນຢູ່ໃນຕົວເມືອງ ຫລື ເທດສະບານ;
3. ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍຈາກທາງການ.

ໃນເວລາປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ເຈາໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ ຕ້ອງນຸ່ງເຄື່ອງແບບ, ຕິດ ເຄື່ອງໝາຍ, ປະຈຳການຢູ່ບ່ອນທີ່ແນມເຫັນໄດ້ງ່າຍ ແລະ ມີທ່າທີສຸພາບ.

ໃນກໍລະນີຢູ່ຕອນທາງໃດໜຶ່ງຫາກມີການສັນຈອນສັບສົນ, ມີສິ່ງກົດຂວາງ, ມີອຸປະຕິເຫດ ຫລື ມີການສັນຈອນພິເສດ ເຈາກໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນຕ້ອງແກ້ໄຂຢ່າງທັນການ. ການຊີ້ບອກ, ການເຕືອນ ແລະ ການແນະນຳຂອງເຈາກໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນມີອຳນາດສູງກວ່າປ້າຍ ແລະ ເຄື່ອງຫມາຍການຈະລາຈອນ ທີ່ຕິດຕັ້ງຢູ່ໃນບໍລິເວນນັ້ນຜູ້ສັນຈອນໄປ-ມາຕາມເສັ້ນທາງ ຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມການຊີ້ບອກ, ການເຕືອນ ແລະ ການແນະນຳຂອງເຈາກໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນ.

ມາດຕາ 7. ຍານພາຫະນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ

ຍານພາຫະນະທຸກປະເພດທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ຕ້ອງມີໂຄງປະກອບສ້າງຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກຂອງໂຮງງານທີ່ຜະລິດ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງໄດ້ກຳນົດໄວ້ເຊັ່ນ:

- ມີອຸປະກອນປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ;
- ມີຫ້າມລີ້;
- ມີໄຟເຍືອງໜ້າ ແລະ ຫລັງ;
- ມີໄຟສັນຍານຄົບຊຸດ;
- ມີແວ່ນສ່ອງຫລັງ;
- ມີແກທີ່ດັງບໍ່ເກີນມາດຕະຖານ;
- ມີທີ່ອາຍເສຍທີ່ຮັບປະກັນບໍ່ປ່ອຍສຽງດັງ ຫລື ຄ້ວນດຳເກີນມາດຕະຖານ ຊຶ່ງຈະສ້າງມົນລະພິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຍານພາຫະນະທຸກປະເພດທີ່ຂັບເຄື່ອນໄປ-ມາຕາມເສັ້ນທາງຕ້ອງມີປ້າຍທະບຽນ, ມີເອກະສານຄົບຖ້ວນຕິດໄປນຳ ແລະ ຕ້ອງມີປະກັນໄພຕາມມາດຕາ 17 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງທາງບົກ.

ສຳລັບລົດໄຖນາເດີນຕາມທີ່ແກ່ລີ້, ລົດຕ້ອກງ, ລົດພ່ວງຕ້ອງມີໄຟໜ້າ, ໄຟທ້າຍ ແລະ ຕິດແຜ່ນສະທ້ອນແສງໃສ່ທາງດ້ານໜ້າ ແລະ ດ້ານຫລັງ ຕາມລະບຽບການທີ່ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງວາງອອກ.

ມາດຕາ 8. ຍານພາຫະນະທີ່ບໍ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ

ຍານພາຫະນະທີ່ບໍ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກທຸກຊະນິດເຊັ່ນ: ລົດຖີບ, ກວຽນ, ລີ້ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ລາກແກ່, ຊຸກ, ຍູ້ດ້ວຍຄົນ ຫລື ສັດ ໃນເວລາເຄື່ອນໄຫວຕາມເສັ້ນທາງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບການຈະລາຈອນຢ່າງເຂັ້ມງວດເຊັ່ນດຽວກັນ. ສຳລັບລົດຖີບສອງລີ້ ຫລື ສາມລີ້ຕ້ອງມີຫ້າມລີ້, ໄຟຕາໜ້າ, ໄຟທ້າຍ ແລະ ຕ້ອງຕິດແຜ່ນສະທ້ອນແສງໃສ່ທາງໜ້າ, ທາງຫລັງ ແລະ ທາງຂ້າງ.

ມາດຕາ 9. ສັດລ້ຽງ

ທ້າມລ້ຽງ ຫລື ປ່ອຍສັດທຸກຊະນິດຕາມເສັ້ນທາງ. ການເຄື່ອນຍ້າຍສັດຕາມເສັ້ນທາງຈະຕ້ອງມີ ຜູ້ຄວບຄຸມ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບການຈະລາຈອນ.

ໃນກໍລະນີເກີດອຸປະຕິເຫດຍ້ອນສັດລ້ຽງເຈາຂອງ ຫລື ຜູ້ຄວບຄອງສັດ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ສັດລ້ຽງຂອງຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມຜິດຂອງເຈາຂອງ ຫລື ຜູ້ຄວບຄອງສັດນັ້ນຕາມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຂໍ້ຜູກພັນນອກສັນຍາ.

ໝວດທີ III

ຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະ

ມາດຕາ 10. ອາຍຸຂອງຜູ້ຂັບຂີ່ລົດ

- ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດຖີບຕ້ອງມີອາຍຸບໍ່ຕໍ່າກວ່າ ສິບສອງປີ;
- ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດຈັກຕ້ອງມີອາຍຸແຕ່ ສິບຫ້າປີຂຶ້ນໄປ. ສຳລັບຜູ້ທີ່ມີອາຍຸແຕ່ ສິບຫ້າປີຂຶ້ນໄປແຕ່ບໍ່ ເຖິງ ສິບແປດ ປີ ອະນຸຍາດໃຫ້ຂັບຂີ່ໄດ້ສະເພາະລົດຈັກຂະໜາດ 110 ເຊເຊລິງມາ;
- ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດສາມລໍ້, ລົດໂຖນາເດີນຕາມ, ລົດຕ້ອກງ ແລະ ລົດສີ່ລໍ້ຂຶ້ນໄປ ທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງ ຈັກຕ້ອງມີອາຍຸແຕ່ ສິບແປດ ປີຂຶ້ນໄປ;
- ຜູ້ຂັບຂີ່ລົດຂົນສົ່ງໂດຍສານຕ້ອງມີອາຍຸແຕ່ ຊາວຫ້າ ປີຂຶ້ນໄປ.

ມາດຕາ 11. ໃບຂັບຂີ່

ຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກຕ້ອງມີໃບຂັບຂີ່. ການສອບເສັງ ແລະ ການອອກໃບຂັບຂີ່ນັ້ນ ຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ ຕາມລະບຽບການທີ່ ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງວາງອອກ.

ຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ໃບຂັບຂີ່ນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການສອບເສັງ ຕາມຫລັກສູດການຮຽນ ການສອນຂັບລົດ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ໃບຂັບຂີ່ມີອາຍຸ ຫ້າ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ພາຍຫລັງໝົດອາຍຸແຕ່ລະຄັ້ງ. ຜູ້ສະເໜີຂໍຕໍ່ ໃບຂັບຂີ່ຕ້ອງມີສຸຂະພາບສົມບູນ ໂດຍມີໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບຈາກແພດຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ່າງປະເທດທີ່ປະຈຳການຢູ່ ສ ປປ ລາວ ລວມທັງນັກການທູດ, ນັກຊ່ວງຊານ, ພະນັກ ງານຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຕ້ອງໃຊ້ໃບຂັບຂີ່ຂອງ ສ ປປ ລາວ. ໃບຂັບຂີ່ທີ່ອອກໂດຍປະເທດອື່ນ ສາມາດປ່ຽນເອົາໃບຂັບຂີ່ຂອງ ສ ປປ ລາວໄດ້. ສຳລັບຜູ້ຂັບຂີ່ຕ່າງປະເທດທີ່ເປັນພົນລະເມືອງຂອງບັນ ດາປະເທດພາຄີຂອງສັນທິສັນຍາ ຫລື ສັນຍາສາກົນກ່ຽວກັບການຮັບຮູ້ໃບຂັບຂີ່ເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນທີ່ ສ ປປ ລາວ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມນັ້ນ ສາມາດນຳໃຊ້ໃບຂັບຂີ່ຂອງຕົນໄດ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງປ່ຽນເອົາໃບຂັບຂີ່ຂອງ ສ ປປ ລາວ.

ມາດຕາ 12. ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ຂັບຂີ່

ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

- ມີໃບຂັບຂີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ;
- ມີສຸຂະພາບສົມບູນ;
- ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບການຈະລາຈອນຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
- ຂັບຂີ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນກຳນົດເວລາທີ່ລະບຽບການວາງອອກ;
- ບໍ່ຂັບລົດໃນເວລາມືນເມົາ ແລະ ບໍ່ເປັນຜູ້ເສບຢາເສບຕິດ.

ມາດຕາ 13. ລະບຽບການຂັບຂີ່ ແລະ ການບັນທຸກ

ຜູ້ຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະທຸກປະເພດຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບການຈະລາຈອນຢ່າງເຂັ້ມງວດເຊັ່ນ:

- ສຳລັບລົດຖີບ ອະນຸຍາດໃຫ້ຂີ່ໄດ້ບໍ່ເກີນ ສອງຄົນ;
- ສຳລັບລົດຈັກ ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ໃຫຍ່ຂັບໄດ້ຫນຶ່ງຄົນ ແລະ ເດັກນ້ອຍອີກຫນຶ່ງຄົນ ອາຍຸບໍ່ເກີນ ສິບເອັດປີ;
- ສຳລັບລົດສາມລໍ້ຖີບ ແລະ ສາມລໍ້ລົດຈັກຕິດຂ້າງ ອະນຸຍາດໃຫ້ຂີ່ໄດ້ສາມຄົນລວມທັງຜູ້ຂັບ;
- ສຳລັບລົດປະເພດສາມລໍ້ ແລະ ສີ່ລໍ້ຂຶ້ນໄປ ທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ອະນຸຍາດໃຫ້ບັນທຸກໄດ້ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງທາງບົກ ແລະ ລະບຽບການຂອງກະ ຊວງຄົມມະນາ ຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ;
- ຜູ້ຂີ່ລົດຈັກທຸກຄົນ ຕ້ອງໃສ່ຫມວກກັນກະທົບທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ;
- ຫ້າມຜູ້ຂັບຂີ່ລົດຈັກ ຫລື ລົດຖີບທຸກຊະນິດ ຂີ່ຮຽງກັນນັບແຕ່ສອງຄົນຂຶ້ນໄປ;
- ຫ້າມຂັບລົດໄວເກີນກຳນົດ;
- ຫ້າມຈອດລົດບ່ອນທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍຫ້າມຈອດ ແລະ ຕ້ອງຈອດລົດຢ່າງເປັນລະບຽບ;
- ຫ້າມບັນທຸກສິນຄ້າ ຫລື ຜູ້ໂດຍສານເກີນນ້ຳໜັກ ຫລື ຈຳນວນທີ່ກຳນົດໄວ້;
- ຫ້າມຜູ້ຂັບຂີ່ລົດໃຊ້ ໂທລະສັບ ຫລື ເບິ່ງ ໂທລະພາບໃນເວລາຂັບຂີ່ລົດ;
- ຫ້າມບັນທຸກວັດຖຸອັນຕະລາຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງທາງບົກ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ພົບອຸປະຕິເຫດມີຄົນເຈັບ ຕ້ອງຊ່ວຍນຳສົ່ງຄົນເຈັບໄປໂຮງໝໍ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ເຈາະຫນ້າທີ່ຕຳຫລວດຈະລາຈອນ ຫລື ຕຳຫລວດທາງຫລວງຊາບ.

ຫມວດທີ IV
ການຄຸ້ມຄອງຍານພາຫະນະ

ມາດຕາ 14. ການຂຶ້ນທະບຽນ ຍານພາຫະນະຂອງພົນລະເຮືອນ

ຍານພາຫະນະຂອງພົນລະເຮືອນທຸກປະເພດ ທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ລວມທັງພາຫະນະກົນຈັກ ຫນັກເຊັ່ນ: ລົດດູດ, ລົດຈັກ, ລົດກວາດ, ລົດໂລ ແລະ ກົນຈັກຫນັກຕ່າງໆ ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ມີ ປ້າຍທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ ທີ່ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງວາງອອກ.

ມີແຕ່ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງສາມາດຜະລິດ ແລະ ອອກໃບຂັບ ຂີ່, ໃບທະບຽນ ແລະ ປ້າຍລົດໄດ້.

ມາດຕາ 15. ການຂຶ້ນທະບຽນຍານພາຫະນະຂອງກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ຍານພາຫະນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກຊຶ່ງຮັບໃຊ້ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ ຫລື ປ້ອງກັນຄວາມສະ ຫງົບ ໂດຍກົງແມ່ນຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ຕິດປ້າຍຢູ່ນຳ ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ຫລື ກະຊວງພາຍໃນ.

ສຳລັບຍານພາຫະນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກຊຶ່ງຮັບໃຊ້ວຽກງານບໍລິຫານ ແລະ ວຽກງານບໍລິ ການອື່ນໆ ຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ຫລື ກະຊວງພາຍໃນ ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ຕິດປ້າຍຕາມ ລະບຽບ ການກ່ຽວກັບຍານພາຫະນະ ຂອງພົນລະເຮືອນ.

ມາດຕາ 16. ການນຳເຂົ້າຍານພາຫະນະ

ຍານພາຫະນະທຸກປະເພດ ທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ຊຶ່ງນຳເຂົ້າເພື່ອຂຶ້ນທະບຽນນຳໃຊ້ຢ່າງຖາ ວອນ ຢູ່ ສ ປປ ລາວ ຕ້ອງມີໂຄງປະກອບສ້າງ ທີ່ຖືກຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກຂອງໂຮງງານທີ່ຜະລິດ, ຕ້ອງມີພວງມະໂລຊ້າຍ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ທີ່ກະຊວງຄົມມະນາ ຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 17. ການປະກອບ ແລະ ການດັດແປງຍານພາຫະນະ

ການປະກອບ ຫລື ການດັດແປງຍານພາຫະນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ຕ້ອງໄດ້ຕາມມາດຕະ ຖານທີ່ໂຮງງານກຳນົດໄວ້ ແລະ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ທີ່ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງວາງອອກ.

ມາດຕາ 18. ການສ້ອມແປງ ຍານພາຫະນະ

ການສ້ອມແປງຍານພາຫະນະຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານ ເຕັກນິກ ທີ່ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງວາງອອກ.

ມາດຕາ 19. ການກວດກາ ສະພາບເຕັກນິກຂອງຍານພາຫະນະ
ຍານພາຫະນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກທຸກຊະນິດ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດກາດ້ານເຕັກນິກຕາມ
ລະບຽບການ ທີ່ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງວາງອອກ.

ມາດຕາ 20. ການຍົກຍ້າຍ ພາຫະນະກົນຈັກຫນັກ
ການຍົກຍ້າຍພາຫະນະກົນຈັກຫນັກ ຕ້ອງໃຊ້ລົດລາກແກ່ ຫລື ລົດຂົນສົ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມເຕັກ
ນິກ ເພື່ອບັນທຸກໄປ.

ຫມວດທີ V

ການຄຸ້ມຄອງຕຳຫລວດທາງຫລວງ ແລະ ຕຳຫລວດຈະລາຈອນ

ມາດຕາ 21. ການຄຸ້ມຄອງຕຳຫລວດ ທາງຫລວງ ແລະ ຕຳຫລວດຈະລາຈອນ
ຕຳຫລວດທາງຫລວງ ແລະ ຕຳຫລວດຈະລາຈອນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການຄຸ້ມຄອງ ຂອງກະຊວງຄົມ
ມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ແລະ ກະຊວງພາຍໃນ.

ມາດຕາ 22. ການຄຸ້ມຄອງຂອງກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ
ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຕຳຫລວດທາງຫລວງ ແລະ
ຕຳຫລວດຈະລາຈອນໃນດ້ານຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:

1. ກໍ່ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງທາງດ້ານການເມືອງ, ແນວຄິດ, ວິຊາການຈະລາຈອນ ແລະ ການຂົນສົ່ງ
ທາງບົກ;
2. ສະເໜີຕໍ່ກະຊວງພາຍໃນກ່ຽວກັບການເລື່ອນຊັ້ນ, ຍົກຍ້າຍ, ຍ້ອງຍໍ ແລະ ປະຕິບັດວິໄນ
ຕ່າງໆ;
3. ປະກອບພາຫະນະຮັບໃຊ້ທີ່ຈຳເປັນໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່;
4. ຂຶ້ນແຜນງົບປະມານການເງິນ, ການໃຊ້ຈ່າຍບໍລິຫານ, ເງິນເດືອນ, ເງິນບຳເນັດ ແລະ ການ
ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕ່າງໆ;
5. ຊີ້ນຳ, ບັນຊາໂດຍກົງ ຕຳຫລວດທາງຫລວງ ແລະ ຕຳຫລວດຈະລາຈອນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະ
ຕິບັດໜ້າທີ່ກວດກາການຂົນສົ່ງ ແລະ ການຈະລາຈອນທາງບົກ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 23. ການຄຸ້ມຄອງຂອງກະຊວງພາຍໃນ
ກະຊວງພາຍໃນເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຕຳຫລວດທາງຫລວງ ແລະ ຕຳຫລວດຈະລາຈອນທາງດ້ານ
ຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:

1. ກໍ່ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງທາງດ້ານວິຊາການຕຳຫລວດ;

2. ປະດັບຊັ້ນ, ເລື່ອນຊັ້ນ, ຍົກຍ້າຍ, ຍ້ອງຍໍ ແລະ ປະຕິບັດວິໄນຕ່າງໆ;
3. ປະກອບເຄື່ອງແບບ, ອາວຸດ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນຕ່າງໆ;
4. ກຳນົດເງິນເດືອນ ແລະ ເງິນນະໂຍບາຍຕ່າງໆ.

ຫມວດທີ VI

ການຄວບຄຸມ ການຈະລາຈອນ

ມາດຕາ 24. ສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ຂອງຕຳຫລວດທາງຫລວງ ແລະ ຕຳຫລວດຈະລາຈອນ

ຕຳຫລວດທາງຫລວງ ແລະ ຕຳຫລວດຈະລາຈອນມີຫນ້າທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ຄວບຄຸມ ການຈະລາຈອນ ແລະ ກວດກາການເຄົາລົບກົດຫມາຍ ວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງບົກ, ກົດຫມາຍ ວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງທາງບົກ, ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ, ກົດລະບຽບການຈະລາຈອນ ແລະ ມີ ສິດກວດກາເອກະສານ ຂອງຍານພາຫະນະ ແລະ ຂອງຜູ້ຂັບຂີ່, ສຶກສາອົບຮົມ, ປັບໃຫມຜູ້ລະເມີດ ແລະ ບັງຄັບໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດຫມາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ຢູ່ຂ້າງເທິງນີ້.

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນທີ່ໄດ້ກັກຄົນ, ຍຶດ ຫລື ກັກຍານພາຫະນະ ທີ່ລະເມີດກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍການ ຈະລາຈອນທາງບົກ, ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງທາງບົກ, ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ ແລະ ກົດ ລະບຽບການຈະລາຈອນ ເພື່ອທຳການດຳເນີນຄະດີຢູ່ນັ້ນ ເຈາຫນ້າທີ່ຕຳຫລວດທາງຫລວງ ແລະ ຕຳ ຫລວດຈະລາຈອນ ຕ້ອງປົກປັກຮັກສາພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນປະກອບ ຂອງຍານພາຫະນະນັ້ນໃຫ້ ຢູ່ໃນສະພາບເດີມ. ຫ້າມນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະທີ່ໄດ້ຍຶດ ຫລື ກັກ, ທຳລາຍຫລັກຖານ, ຍັກຍອກຂອງ ກາງ ຫລື ເຮັດໃຫ້ຍານພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນປະກອບຂອງຍານພາຫະນະນັ້ນ ເປ່ເພ ຫລື ເສຍ ຫາຍຢ່າງເດັດຂາດ.

ມາດຕາ 25. ສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ຂອງເຈາຫນ້າທີ່ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ

ເຈາຫນ້າທີ່ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ທັງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນມີ ສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ປະສານສົມທົບກັບເຈາຫນ້າທີ່ຕຳຫລວດທາງຫລວງ ແລະ ຕຳຫລວດຈະລາຈອນໃນ ການຄວບຄຸມ ແລະ ກວດກາການບັນທຸກນຳຫນັກ ຂອງລົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານຕາມກົດ ຫມາຍວ່າດ້ວຍ ການຈະລາຈອນທາງບົກ, ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍ ການຂົນສົ່ງທາງບົກ, ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍ ທາງຫລວງ ແລະ ກົດລະບຽບການຈະລາຈອນ.

ມາດຕາ 26. ການກວດກາ ແລະ ການແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດ

ໃນເມື່ອເກີດອຸຕິເຫດຢູ່ບ່ອນໃດບ່ອນຫນຶ່ງ ຕ້ອງແມ່ນຕຳຫລວດຈະລາຈອນ ຫລື ຕຳຫລວດທາງ ຫລວງເປັນຜູ້ດຳເນີນການກວດກາ, ການບັນທຸກ, ການປະກອບເອກະສານສືບສວນ, ສອບສວນ ແລະ ປະກອບຂໍ້ມູນຫລັກຖານຕົວຈິງ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີຕາມລະບຽບກົດຫມາຍ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຍານພາຫະນະຕິດຂັດເປ່ເພສຍຫາຍຢູ່ຕາມເສັ້ນທາງ ຜູ້ຂັບຂີ່ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່
ການຍົກຍ້າຍອອກ ຈາກຊ່ອງທາງການຈະລາຈອນ.

ມາດຕາ 27. ການກວດກາເອກະສານ ແລະ ກວດກາ ຜູ້ຂັບຂີ່

ເຈາະໜ້າທີ່ຄວບຄຸມການຈະລາຈອນມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ກວດກາເອກະສານ ຂອງຍານພາຫະ
ນະ ແລະ ຜູ້ຂັບຂີ່ຢູ່ຕາມເສັ້ນທາງ ຕາມຈຸດກວດຢູ່ເຂດຊຸມຊົນໃດໜຶ່ງທີ່ເໝາະສົມ.

ການດຳເນີນການກວດກາແຕ່ລະຄັ້ງ ຕ້ອງມີເຈາະໜ້າທີ່ຢ່າງໜ້ອຍ ສອງຄົນ ຂຶ້ນໄປ.

ຫມວດທີ VII

ການຄຸ້ມຄອງ ການຈະລາຈອນທາງບົກ

ມາດຕາ 28. ອົງການຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນທາງບົກ

ອົງການຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນທາງບົກປະກອບດ້ວຍ ສອງ ຂັ້ນດັ່ງນີ້:

- ຂັ້ນສູນກາງມີ: ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ແລະ ກະຊວງພາຍໃນ;
- ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນມີ: ພະແນກຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ
ແລະ ເຂດພິເສດ ແລະ ຫ້ອງການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງເມືອງ.

ມາດຕາ 29. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນທາງບົກ, ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ
ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕາມດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງແຜນການຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ການຈະລາຈອນທາງບົກໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ ເພື່ອນຳສະເໜີລັດຖະບານ;
2. ວາງລະບຽບການຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ ແລະ ກົດລະບຽບການຈະລາຈອນໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງພາຍໃນ;
3. ຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາໃບທະບຽນລົດ, ປ້າຍລົດ ແລະ ໃບຂັບຂີ່ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວິໄຈສະຖິຕິອຸປະຕິເຫດ ແລະ ປະລິມານການສັນຈອນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
5. ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ແລະ ຊອກຫາແຫລ່ງທຶນເພື່ອພັດທະນາການຈະລາຈອນທາງບົກ;
6. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 30. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງພາຍໃນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນທາງບົກກະຊວງພາຍໃນມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕາມດັ່ງນີ້:

1. ຂຶ້ນແຜນງົບປະມານໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງຕຳຫລວດຈະລາຈອນ ແລະ ຕຳຫລວດທາງຫລວງ ທາງດ້ານວິຊາການຕຳຫລວດ;
2. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນ, ໃນການວາງລະບຽບການກ່ຽວກັບການກວດ ກາ, ຄວບຄຸມ ການປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການ ຂົນສົ່ງທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ ແລະ ກົດລະບຽບການຈະລາຈອນ ແລະ ສັງລວມສະຖິຕິອຸປະຕິເຫດຕາມເສັ້ນທາງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້;
4. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 31. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນທາງບົກ ພະແນກຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕາມດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍແຜນການຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນແມ່ບົດ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາການຈະລາຈອນທາງບົກມາເປັນແຜນງານລະອຽດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
2. ຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນທາງບົກຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍວຽກຕາມຕໍ່ ຄື:
 - ຈັດສັນຄວາມເປັນລະບຽບໃນການຈະລາຈອນທາງບົກ;
 - ຕິດຕັ້ງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ້າຍ, ເຄື່ອງໝາຍການຈະລາຈອນທາງບົກ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຈະລາຈອນມີຄວາມສະດວກ ແລະ ປອດໄພ;
 - ສັງລວມສະຖິຕິອຸປະຕິເຫດ ແລະ ປະລິມານການສັນຈອນ;
 - ຈັດຕັ້ງອົບຮົມ ແລະ ສອບເສັງໃບຂັບຂີ່;
 - ກວດກາ ແລະ ອອກໃບເຕັກນິກລົດ;
 - ອອກທະບຽນລົດ, ໃບຂັບຂີ່ ແລະ ປ້າຍລົດຕາມການມອບໝາຍ ຂອງກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ;
 - ສຶກສາອົບຮົມ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ລະບຽບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ ແລະ ກົດລະບຽບການຈະລາຈອນ;
 - ຄຸ້ມຄວບປະກອບຄຳເຫັນ ກ່ຽວກັບການຮ່າງກົດລະບຽບການຈະລາຈອນ ແລະ ສ້າງສະຖານທີ່ຈອດລົດຕ່າງໆ;
 - ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຂຶ້ນຳໂດຍກົງຕຳຫລວດທາງຫລວງ ແລະ ຕຳຫລວດຈະລາຈອນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ກວດກາການຂົນສົ່ງທາງບົກ ແລະ ການຈະລາຈອນໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;

3. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງ ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ.

ມາດຕາ 32. ສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງເມືອງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນທາງບົກ ຫ້ອງການຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງເມືອງມີສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ສຶກສາອົບຮົມ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ລະບຽບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ ແລະ ກົດລະບຽບການຈະລາຈອນ;
2. ປົກປັກຮັກສາລະບົບປ້າຍສັນຍານ, ເຄື່ອງໝາຍການຈະລາຈອນ;
3. ເຂາຮ່ວມໃນການແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຂອບເຂດເມືອງຂອງຕົນ;
4. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງພະແນກຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ.

ຫມວດທີ VIII

ນະໂຍບາຍ ຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 33. ນະໂຍບາຍ ຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ເຂາຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງການຈະລາຈອນທາງບົກຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ປົກປັກຮັກສາຄວາມສະອາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ລະບົບສັນຍານການຈະລາຈອນ, ຊັບສິນບັດຂອງລັດ ແລະ ບຸກຄົນຕາມເສັ້ນທາງໄດ້ດີ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕາມຄວາມເໝາະສົມ ຊຶ່ງລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດລະອຽດ.

ມາດຕາ 34. ມາດຕະການ ຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະເມີດບົດບັນຍັດໃດໜຶ່ງຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້, ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ສາທາລະນະ, ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນຂອງຜູ້ອື່ນ, ຄວາມສະອາດ ຫລື ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ປັບໃຫມ ຫລື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫລື ຫນັກ.

ມາດຕາ 35. ມາດຕະການ ສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະເມີດບົດບັນຍັດໃດໜຶ່ງຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ ໃນສະຖານເບົາເຊັ່ນ:

ລົມໃບຂັບຂີ່ ຫລື ເອກະສານລົດ, ເອກະສານລົດຫມົດກຳນົດ, ເປີະເປື້ອນ, ປ້າຍລົດແຕກຫັກ, ອ່ານບໍ່ອອກ ຫລື ຕິດບໍ່ຖືກປ່ອນ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 36. ມາດຕະການປັບໃຫມ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງຫາກໄດ້ລະເມີດບົດບັນຍັດໃດໜຶ່ງ ຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ ເຊັ່ນ:

- ລະເມີດໄຟອຳນາດ;
- ລະເມີດປ້າຍສັນຍານ ການຈະລາຈອນ;
- ບໍ່ມີໃບຂັບຂີ່, ບໍ່ມີເອກະສານລົດ;
- ແລ່ນຜິດທາງ ທີ່ກຳນົດໄວ້;
- ຂັບລົດ ໃນສະພາບມືນເມົາ;
- ແລ່ນລົດ ມີສຽງດັງເກີນມາດຕະຖານ;
- ໄຕ້ໄຟສູງບໍ່ຖືກຕາມລະບຽບການ;
- ບໍ່ໄຕ້ໄຟ ໃນຍາມກາງຄືນ;
- ໄຕ້ໄຟຕາດຽວ (ສຳຫລັບລົດສີ່ລໍ້ຂຶ້ນໄປ);
- ບໍ່ໄຕ້ໄຟໃນຍາມກາງເວັນ ເວລາສະພາບອາກາດມົດມົວເຊັ່ນ: ຝົນຕົກແຮງ ຫລື ຫມອກລົງ

ຫນາ;

- ຄວັນດຳເກີນມາດຕະຖານ;
- ລົດບໍ່ມີຫ້າມລໍ້;
- ສ້າງຄວາມເປີະເປື້ອນ ແລະ ສິ່ງກົດຂວາງຕາມເສັ້ນທາງ;
- ບໍ່ມີແວ່ນສ່ອງຫລັງ;
- ບໍ່ໃສ່ຫມວກກັນກະທົບທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານໃນເວລາຂີ່ລົດຈັກ;
- ບັນທຸກເກີນກຳນົດ;
- ຍານພາຫະນະຂາດເຄື່ອງປະກອບຄົບຊຸດທີ່ຈຳເປັນ ທີ່ຢູ່ໃນສະພາບໃຊ້ງານໄດ້ຕາມມາດ ຕະ

ຖານເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ການລະເມີດກົດລະບຽບການຈະລາຈອນອື່ນໆ ຈະຖືກປັບໃຫມ ຕາມລະບຽບການ:

ມອບໃຫ້ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄນຄວ້າຮ່າງລະບຽບການກ່ຽວກັບການລະເມີດ ແລະ ອັດຕາປັບໃຫມເພື່ອນຳສະເໜີລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕົກລົງ.

ມາດຕາ 37. ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນໃດຫາກໄດ້ກະທຳຜິດ ທາງອາຍາເຊັ່ນ:

- ການກະທຳຜິດຕໍ່ຄວາມປອດໄພຂອງການຈະລາຈອນ;
- ປອມແປງໃບຂັບຂີ່, ເອກະສານ, ປ້າຍ, ເລກຈັກ ຫລື ເລກຖັງຂອງລົດ;
- ລັກ ຫລື ທຳລາຍປ້າຍ, ຫລັກຫມາຍ, ເຄື່ອງຫມາຍຈະລາຈອນ ຫລື ທຳລາຍທາງ;
- ມີການປະພຶດເປັນນັກເລງອັນທະພານໃນການຈະລາຈອນ;

- ລະເມີດກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຈະລາຈອນ ທາງບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງທາງ
ບົກ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ ຫລື ກົດລະບຽບການຈະລາຈອນ ພາໃຫ້ເກີດອຸປະຕິເຫດ ເຮັດໃຫ້ມີ
ຜູ້ບາດເຈັບ, ເສຍອົງຄະ ຫລື ເສຍຊີວິດຈະຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ.

ມາດຕາ 38. ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ

ນອກຈາກໂທດຕົ້ນຕໍ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 35, ມາດຕາ 36 ແລະ ມາດຕາ 37 ຂອງກົດ
ໝາຍສະບັບນີ້ແລ້ວ ຜູ້ກະທຳຜິດຍັງຈະໄດ້ຮັບໂທດເພີ່ມອີກເຊັ່ນ: ຖືກງົດ, ຖອນໃບອະນຸຍາດຕ່າງໆ ທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຈະລາຈອນ, ຍຶດ ຫລື ຮີບພາຫະນະ ທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການກະທຳຜິດ.

**ຫມວດທີ IX
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 39. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ລັດຖະບານ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິ
ບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 40. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫລັງເກາສິບວັນ ນັບແຕ່ມີ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາ
ທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.
ບັນດາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 8 ເມສາ 2000
ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
ສະຫມານ ວິຍະເກດ